

have saaledes der ikke Noget, til hvem de kunne henvende sig om Hjælp i Tilfælde, hvor Assistance til Sneekastning er nødvendig. Jeg vil i det Hele holde for, at det var ret godt, hvis Loven gaaer igjennem, om man søgte at faae den Bestemmelse bragt ind, at der skulde være et vist Antal Sognefogder eller Odbørere, som vare fast ansatte og udnævnte af Sogneraadet, eller hvem man nu vedtog skulde udnævne dem, og som fungerede for en vis Tid, omtrent valgtes efter samme Bestemmelser som Sognefogderne, og som kunde være til Assistance for Sognefogderne, ikke blot i det enkelte Tilfælde af Sneekastning eller Sligt, men som ogsaa kunde assistere Sognefogden, naar Retsbetjenten havde Trang til hans og Fleres Assistance ude i Jurisdictionen. Det er, saavidt mig bekjendt, Tilfældet i vort Naboland Sverrig, som har et stort Apparat af saadanne Foll, Næntemænd, Sextemænd, og hvad de nu hedde. Naar det i § 7 hedder: „fra d. 1ste Januar 1870 erholder Sognefogden, som Bederlag for hans“ — det skulde dog vel være fine — „Forretninger, de Sportler og andre Betalinger, som Lovgivningen bestemmer for adskillige af disse Forretninger“, saa forekommer det mig, at her er tilsagt et Slags Betaling eller Sportler, som det ikke bliver meget let at skaffe tilbeie ligefrem. Det forekommer mig, at der i § 7, hvad jeg ikke synes, der skulde være, er opstillet Regget, som paa en Maade er en Tillokkelse for en Mand til at blive Sognefoged. Naar man vil undersøge Sagen nærmere, er der i Grunden ikke Noget, han kan faae Betaling for undtagen accurat for Udpantning. I detmindste er det ikke mig bekjendt, at der er Andet, og det er en bekjendt Sag, at Betalingen derfor er grumme liden. Saavidt jeg erindrer, er det 1 Mk. for hver Udpantning, og det vil altsaa ikke være Bederlag for ham, forsaavidt han skal have Bederlag. Jeg synes, at det saa var bedre ikke at nævne noget Bederlag eller Sportler. Nu vil man maastee sige — men det har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtrykkelig bemærket, at man ikke vilde have — at Sognefogden skal have visse Bestillinger, være selvskreven til Stævningsmand, Taxationsmand osv. Vel er der nu

enkelte af disse Bestillinger, som man kunde tage Sognefogden til at udføre, men som ikke give noget Synderligt af sig, og hvortil man i alle Tilfælde ikke er pligtig til at tage Sognefogden. Der er f. Ex. Bestillingen som Bidne, men det er jo et Tilfælde, om man vil tage Sognefogden til det. Der er Op læsning ved Kirkestævne, men det kan man, saavidt mig bekjendt, henvende sig til Kirkesangeren om. Der er Auction over Fattiges Efterladenskaber, men det skal gjøres gratis. Der er Inddrivelse af Skolekulter; de blive jo ikke længere indfordrede, men affoned, og Bøder endelig, der ikjendes ved Dom, blive jo indfordrede af Retsbetjenten. Sognefogden har altsaa ikke dermed at gjøre. Der staaer kun tilbage Taxationer, og, saavidt jeg erindrer, bemærkede den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at man ikke skulde have Sognefogden til fast Taxationsmand. Det forekommer mig, at det kunde være ret helbdigt, om Sognefogden blev fast Taxationsmand. Der foreligger i Landstinget til Behandling en Sag om Taxationer til Laan af Umyndiges Midler. Der skal jo efter Lovforslaget være faste Taxationsmænd i Sognene til at taxere de paagjældende Eiendomme. Jeg mener nu, at naar man ansatte Sognefogden som en af disse Taxationsmænd, vilde han derved faae en Indtægt, og naar der i det Hele ansattes faste Taxationsmænd, vilde der være en vis Egalitet i de Taxationer, som finder Sted over Eiendommene, saaledes at de Taxationsmænd, som man henvendte sig til for at faae Laan af Umyndiges Midler vilde blive de samme som de Private, der vilde gjøre Udlaan, henvendte sig til. Mig forekommer der nu at være Rimelighed for, at man giver Sognefogden noget Bederlag; thi det er ikke saa Lidt, han skal gjøre, men vil man ikke det, skal man i alle Tilfælde ikke i § 7 stille frem for ham noget Bederlag, der, som jeg har søgt at godtgjøre, ikke har nogen Betydning, i og for sig ikke er noget Bederlag. Der staaer endvidere i § 7, at Sognefogden erholder for de Reiser, han ifølge Instruxens Paalæg eller Politimesterens Ordre maa gjøre udenfor Sognekredsen, 2 Mk. i Befordringsomkostninger for hver løbende Mil. Det